

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919201146
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919201146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Houssmann 1, Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava proti žalovaným: v 1/ rade: E. E., nar. XX.X.XXXX, bytom J. U. XXX, A. v 2/ rade: D. E., nar. XX.X.XXXX, bytom J. U. XXX, A. o zaplatenie 11.572,22 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Csp/33/2019-94 zo dňa 18.12.2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 2Csp/33/2019-111 zo dňa 20.1.2020 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku, v ktorom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 11.532,22 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 10,49% ročne zo sumy 11.028,76 eur od 3.5.2016 do 31.7.2016 a úrokmi z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 11.532,22 eur od 17.5.2016 až do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného na účet žalobcu č.ú.: J XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX, a to tak, že žalobu žalobcu v tejto časti zamietla.

N e d o t ý k a sa rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby žalobcu vo zvyšnej časti.

Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 11.532,22 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 10,49% ročne zo sumy 11.028,76 eur od 3.5.2016 do 31.7.2016 a úrokmi z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 11.532,22 eur od 17.5.2016 až do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného na účet žalobcu č. účtu J. XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi okresný súd priznal voči žalovaným 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,54%, s tým, že o ich výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 ako veriteľ a žalovaná 1/ ako dlžník uzatvorili dňa 22.12.2009 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na základe ktorej bol žalovanej 1/ poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 19.457 eur, ktorý sa žalovaní 1/, 2/ zaviazali splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 120 splátok pri výške mesačnej splátky 280,77

eur so splatnosťou prvej splátky 15.1.2010. Splatnosť bola vždy k 15. dňu v mesiaci, ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,49%, priemerná hodnota RPMN pre zodpovedajúci typ úveru predstavovala 14,74% a ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 12,84%. Celkové náklady úveru predstavovali sumu 14.235,40 eur. Žalovaný 2/ ako partner žalovanej 1/ vyhlásil, že súhlasí s uvedenou žiadosťou/zmluvou o spotrebiteľskom úvere, aj so všeobecnými úverovými podmienkami, zároveň aj vyhlásil, že spoločne a nerozdielne s partnerkou uhradí záväzky zmluvy o úvere vrátane príslušenstva na základe prijatia žiadosti spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s..

3. Na základe takto uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným úver vo výške 19.457 eur. Pri uzatvorení zmluvy sa žalovaní oboznámili aj so všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V zmysle článku III. bod 4.1 všeobecných úverových podmienok bol klient povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, pričom veriteľ použil splátku na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzobníka platného v deň čerpania úveru, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny. Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnili, napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradili v prospech žalobcu do dňa podania žaloby sumu vo výške 19.690,69 eur, pričom na predžalobné výzvy nereagovali. Ešte právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.5.2016 vypovedal zmluvu, pričom podľa bodu V.5 všeobecných úverových podmienok výpoveď od zmluvy je potrebné vykonať formou doporučeného listu a ku dňu účinnosti výpovede splatiť celý dlh klienta voči Cetelemu. Výpoveď nadobudla účinnosť dňa 31.7.2016. Nakoľko sa dostali žalovaní do omeškania, žalobca si uplatnil aj zmluvné úroky vo výške 10,49% ročne z dlžnej úverovej istiny, ako aj dlžné úroky z úveru vo výške 411,76 eur, 91,75 eur z titulu dlžného poistného a 40 eur z titulu nákladov spojených z uplatnenej pohľadávky. Okrem toho si uplatnil žalobca aj úroky z omeškania z dlžnej sumy od 1.8.2016 až do zaplatenia.

4. Okresný súd pri právnom posúdení veci vychádzal z ustanovení § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 488, 489, 559 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, ďalej z ustanovení § 2 písm. a/ b/, § 4 ods. 1, 2, 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch..., (ďalej iba ZoÚ) a pri posudzovaní výšky úrokov z omeškania sa riadil ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 v znení účinnom do 31.1.2013.

5. Na základe vykonaného dokazovania konštatoval čiastočnú opodstatnenosť žaloby. Za preukázané vyhodnotil, že právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava ako veriteľ a žalovaná 1/ ako dlžník dňa 22.12.2009 uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej bol žalovanej 1/ rade poskytnutý klasický spotrebiteľský úver vo výške 19.457 eur, tento úver sa zaviazali žalovaní 1/, 2/ splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 120 splátok pri výške mesačnej splátky 280,77 eur so splatnosťou prvej splátky 15.1.2010.

6. Žalovaní uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere nerozporovali, tak isto nezospornili skutočnosť, že im bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 19.457 eur. Ďalšou nespornou skutočnosťou bolo, že žalovaní v 1/ a 2/ rade v prospech žalobcu uhradili do dňa podania žaloby sumu 19.690,61 eur.

7. Okresný súd neakceptoval argumentáciu žalovaných o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu, že zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti vyžadované zmysle § 4 ods. 2 písm. i), j), k) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa názoru okresného súdu vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca uviedol, že súčasťou uzatvorenej zmluvy bol aj prehľad splátok - amortizačný kalendár, v ktorom bolo uvedené, aká časť splátky predstavuje istina, úrok a ostatné príslušenstvo. V tejto súvislosti okresný súd odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v ktorom dovolací súd už konštatoval, že eurokonformným výkladom zákona č. 129/2010 Z.z. (ktorý bol prijatý následne po strate účinnosti prechádzajúceho zákona č. 258/2001 Z.z.), že v zmluvách uzatváraných podľa tohto zákona nemožno od dodávateľa žiadať, aby v zmluvách uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Za použitia eurokonformného výkladu možno dospieť k záveru, že sa toto ustanovenie len spresňuje čo splátka úveru zahrňuje. Tiež podľa názoru okresného súdu nemožno obísť ani rozsudok Súdneho dvora vo

veci C-42/2015 zo dňa 9.11.2016 v zmysle jeho záverov nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, tak isto, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná vrátane tejto istiny. V súdnej veci zmluva po obsahovej stránke je podľa názoru okresného súdu v súlade s vtedy platným a účinným ustanovením § 4 ods. 2 písm. i), tak isto čo sa týka písmena j), teda obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkové náklady spotrebiteľa, aj priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov. Tieto údaje boli uvedené v zmluve, pri uzatvorení zmluvy predstavovala hodnota RPMN výšku 12,84% a priemerná hodnota RPMN výšku 14,74%. Keďže nezistil žiadne pochybenia, resp. nedostatok zmluvy, úver nekvalifikoval za bezúročný a bez poplatkov, následne vzhľadom na túto skutočnosť žalobcovi priznal prevažnú časť peňažného nároku, t.j. istinu vo výške 11.532,22 eur (ako zvyšok dlžnej úverovej istiny), sumu 411,76 eur z titulu dlžných úrokov z úveru a sumu 91,70 eur z titulu dlžného poisťného.

8. Úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 10,49% ročne zo sumy 11.028,76 eur uplatnené žalobcom od 3.5.2016 do zaplatenia súd uznal len do 31.7.2016 a vo zvyšku tohto nároku žalobu zamietol (žalobca si uplatnil od 3.5.2016 do zaplatenia), t.j. uznal tento nárok iba do dňa, kedy nadobudla výpoveď zo zmluvy zaslaná žalovaným 11.5.2016 účinnosť, teda dlh žalovaných sa stal splatným v celom rozsahu. Uviedol, že nadobudnutím účinnosti výpovede zo zmluvy došlo k zániku záväzku medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, zmluva bola vypovedaná, teda si nemohol uplatniť žalobca voči žalovaným nárok, ktorý mu vyplýval zo zmluvy. Po nadobudnutí splatnosti úveru veriteľovi vzniká nárok na vrátenie požičanej sumy vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu splatnosti úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba (nakoľko tieto sú už splatné a tieto užíva), nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde by spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Tak isto nemožno pripustiť stav, keď úrok za požičanie peňazí prislúcha veriteľovi do doby splatnosti dlhu, ide v podstate o odplatu za užívanie požičanej istiny a tento záväzok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky spolu s istinou. Na podporu prezentovaného názoru okresný súd odkázal aj na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline.

9. Úroky z omeškania vo výške 8% ročne patria žalobcovi z dlžnej sumy 11.532,22 eur od 1.8.2016, teda od prvého dňa po nadobudnutí účinnosti výpovede, súd mal za to, že týmto dňom sa dostali žalovaní do omeškania s peňažným plnením. Pri posudzovaní výšky úrokov z omeškania vychádzal z ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013.

10. Za nedôvodnú vyhodnotil žalobu o nárok na zaplatenie sumy 40 eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože žalobca neúniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by bol vymáhal pohľadávku od žalovaných, táto skutočnosť zostala iba v rovine tvrdenia žalobcu.

11. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania okresný súd vychádzal z ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, konštatoval úspech žalobcu čo do zaplatenia istiny 11.572,22 eur, pričom si uplatnil aj zmluvný úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 10,49% ročne zo sumy 11.028,76 eur. V prípade, že by súd tento nárok priznal, zmluvný úrok by do vyhlásenia rozsudku predstavoval sumu 2.884,44 eur (pomerná časť roka 2016, roky 2017, 2018 a necelý rok 2019), t.j. uplatnil si celkový nárok vo výške 14.456,66 eur, úspech mal čo do zaplatenia istiny 11.532,22 eur, teda vo výške 79,77%, neúspech vo výške 20,23%, čistý úspech žalobcu predstavoval 59,54%, a v tomto rozsahu mu súd priznal i nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/, 2/. Poznamenal, že o výške trov rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Proti rozsudku sa odvolali v zákonnej lehote žalovaní 1/, 2/, domáhali sa jeho zmeny, žiadali v rámci nej zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

13. Výrazne namietali konštatovaný názor okresného súdu (založený na záveroch rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 s odkazom aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C - 42/2015 zo dňa 9.11.2016), že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzatvorená dňa 22.12.2009 medzi právnym predchodcom žalobcu a nimi žalovanými obsahuje všetky obsahové

náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu úver nie je bezúročný a bez poplatkov.

14. V súvislosti s požiadavkou na obsahovú náležitosť Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vymedzenú v § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z. žalovaní 1/, 2/ /odvolatelia mali za to, že hoc v danej zmluve bola výslovne uvedená celková výška každej mesačnej splátky - 280,77 eur, výška splátok istiny (zvlášť) a úroku (zvlášť) uvedená nebola, hoci byť mala. Z tohto dôvodu je nutné podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. považovať dotknutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a ich povinnosťou bolo splatiť len reálne poskytnutý úver vo výške 19.457 eur, čo aj urobili. Uhradili spolu sumu 19.690,61 eur a to čo preplatili, vrátiť nežiadajú. Na predmetnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nič nemení ani rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 zo dňa 9.11.2016, keďže Súdny dvor vykladá výlučne právo EÚ a nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Zároveň, v čase uzavretia posudzovanej zmluvy bola v platnosti smernica Rady 87/102/EHS, ktorej záväzný výklad SD EÚ vo vyššie označenom rozhodnutí nepodal.

15. Podľa zákonodarcom zvolenej terminológie osobitne vymenúvanej v § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Gramatický výklad dotknutej normy tak umožňuje záver o nutnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (výslovne) rozčleniť splátku na splátku istiny, splátku úrokov a prípadne splátku iných poplatkov. Zásadnú výpovednú hodnotu v rozoberanej otázke však prináša porovnanie jednotlivých časových verzií skúmaného zákonného textu (historický výklad) v spojení s dôvodmi, resp. účelom, ktoré viedli k jeho zmenám (teleologický výklad).

16. Rozoberané slovné spojenie sa v právnom poriadku SR prvotne objavuje práve v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý pôvodne v §4 ods. 2 písm. a/ obsahoval právnu úpravu: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úroku a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť“. Citovaný text úplne jednoznačne prezentuje úmysel zákonodarcu, aby obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy bolo vnútorné rozčlenenie splátky na istinu, úroky a poplatky; dokonca súčet týchto položiek bol definovaný len ako fakultatívny (za splnenia stanovenej podmienky). Práve v tomto vyjadrení vôle zákonodarcu, keďže ide o prvýkrát použitý legislatívny pojem, možno ustáliť jeho skutočný úmysel. Tento záver následne potvrdila aj aplikačná prax súdov, vrátane Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí pod sp. zn. 7Cdo 128/2016 zo dňa 29. novembra 2017; (odkazujú odvolatelia predovšetkým na bod 19. odôvodnenia rozhodnutia).

17. Dodávajú ďalej, že k zmene ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. došlo zákonom č. 568/2007 Z.z., (do podoby rozhodujúcej v prejednávanej veci) v zmysle ktorej, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Zmena teda spočívala v nahradení slova sumu slovom výšku (čo je bez právnej relevancie k rozoberaným otázkam) a vo vypustení požiadavky uviesť súčet jednotlivých položiek splátky. Z dôvodovej, resp. predkladacej správy k danej novelizácii vyplýva požiadavka posilniť postavenie spotrebiteľa, aj zvyšovať informovanosť spotrebiteľov. Z toho východiska možno vyvodiť jediný záver, že uvedenou novelou zákonodarca neupustil od požiadavky členenia splátok, ale vypustil len požiadavku na uvedenie súčtu týchto platieb. Opačný výklad by totiž nesmeroval k posilneniu postavenia spotrebiteľov; naopak, znižoval by rozsah ich informovanosti (v dôsledku absencie údajov o členení splátok). Zároveň by nemal žiadnu oporu v texte dôvodovej správy v ktorej niet zmienky o zámere vypustiť doteraz nepochybné rozčlenenie a ani v samotnom legislatívno-technickom vyjadrení, keď zákonný text naďalej (ako pred novelizáciou) rozlišuje splátky istiny od splátok úrokov a splátok iných poplatkov, citujú odvolatelia z rozhodnutia KS ZA sp. zn. 10Co/93/2018 zo dňa 31.1.2019. Podľa ich názoru okresný súd dotknuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesprávne právne posúdil a naďalej zotrvávajú na tom, že predmetná zmluva neobsahovala zákonom č. 258/2001 Z.z. požadované náležitosti podľa § 4 odsek 2 písm. i/ a úver je bezúročný a bezpoplatkový.

18. V závere odvolania poznamenali, že aj celkové náklady spotrebiteľa vo výške 14.235,40 eur, pri celkovej výške úveru 19.457 eur sú v rozpore s dobrými mravmi (s touto otázkou sa okresný súd v rozsudku vôbec nezaoberal), ide o nekalú obchodnú praktiku, podmienku zo strany dodávateľa, keď pri

výške úveru 19.457 eur by veriteľovi jednotlivými splátkami uhradili sumu 33.692,40 eur, teda zaplatili by odmenu veriteľovi vo výške viac ako 73% poskytnutej úverovej sumy.

19. Žalobca písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaných 1/, 2/ nepredložil.

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podali na to oprávnené strany sporu, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, postupom podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku podľa § 388 CSP zmenil. Nedotýkal sa výroku rozsudku (o čiastočnom zamietnutí žaloby) odvolaním nenapadnutého.

21. Krajský súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní žalovaných v celom rozsahu vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom.

22. V súdnej veci bolo nesporne preukázané, že na základe zmluvy uzatvorenej 22.12.2009 s právnym predchodcom žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s. Panenská 7, Bratislava bol poskytnutý žalovaným 1/, 2/ spotrebiteľský úver vo výške sumy 19.457 eur, uvedený úver sa zaviazali splácať v mesačných splátkach vo výške 280,77 eur, s počtom splátok 120, splatnosť každej splátky vždy k 15. dňu v mesiaci, výška RPMN 12,84%, priemerná hodnota RPMN 14,74% s prvou splátkou k 15.1.2010, pritom celkové náklady boli vo výške 14.235,40 eur.

23. Na predmetný úver žalovaní 1/, 2/ zaplatili do dňa podania žaloby sumu 19.690,61 eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 11.5.2016 zmluvu vypovedal, výpoveď nadobudla účinnosť dňa 31.7.2016.

24. Nebolo sporné, že predmetnou zmluvou bol založený spotrebiteľský právny vzťah, v danom právnom vzťahu veriteľ bol v pozícii dodávateľa a žalovaní 1/ 2/ vystupovali v pozícii spotrebiteľov. Totožne s názorom okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že spotrebiteľská zmluva - zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch....,

25. Hoc pri právnom posúdení veci odvolací súd zvažoval možné použitie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ v aplikácii s § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvy (ku dňu 22.12.2009), k možnému použitiu uvádzanej právnej úpravy na výzvu odvolacieho súdu sa vyjadrili ako strana žalobcu, aj strana žalovaná, napokon odvolací súd od použitia uvádzaných ustanovení upustil a pri právnom posúdení veci aplikoval totožné ustanovenia zák. 258/2001 Z.z., ako okresný súd, avšak odlišne ako súd prvej inštancie vyložil právny význam a dopad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z.z., čo viedlo aj k zmene rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku.

26. Odvolatelia namietajú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, tvrdia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená dňa 22.12.2009 musela mať povinnú obsahovú náležitosť vyžadovanú podľa § 4 ods.2 písm. i) - najmä výšku, počet a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov, čo v prípade posudzovanej ich zmluvy naplnená nebola. Argumentujú aj tým, že v dobe vzniku zmluvy účinná novela Z.č. 258/2001 Z.z. zavedená zákonom č. 568/2007 Z.z. nimi tvrdenu obligatórnu obsahovú náležitosť vyžadovala. Odvolací súd súhlasil s názorom odvolateľov, že zákonodarca ani novelizáciou Z.č.258/2001 Z.z. zavedenou zákonom č. 568/2007 Z.z. neupustil od požiadavky „ členenia splátok“ ale vypustil len požiadavku na uvedenie súčtu týchto platieb, navyše text zákona ako pred novelizáciou tak aj po nej rozlišuje splátky istiny od splátok úrokov a splátok iných poplatkov.

27. Pokiaľ okresný súd svoj záver o tom, že zmluva mala všetky zákonné obsahové náležitosti a nemožno konštatovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru - oprel o rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 3 Cdo 146/2017 - v predmetnom rozhodnutí boli riešené peňažné nároky plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej podľa právneho režimu Z.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 11.6.2010. V predmetnom rozhodnutí ako to uvádza aj okresný súd NS SR konštatoval možnosť ale aj potrebu eurokonformného výkladu ustanovenia Z.č. 129/2010 Z.z. o členení splátok spotrebiteľského úveru v prípade zmlúv uzatvorených podľa z.č. 129/2010 Z.z. Neriešil, ani sa nevyjadril k otázke eurokonformného výkladu ust. Z.č. 258/2001 Z.z. o členení splátok spotrebiteľského úveru v prípade zmlúv uzatvorených za právneho režimu tohto zákona.

28. Krajský súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že z.č. 258/2001 Z.z. prevzal Smernicu Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22.februára 1990 a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16.februára 1998. Uvedená Smernica sa zakladá na minimálnej harmonizácii, teda členské štáty si v oblasti ochrany spotrebiteľa mohli zaviesť aj prísnejšie ustanovenia, čím zabezpečili spotrebiteľom na svojom území komplexnejšiu ochranu. Vzhľadom na tieto súvislosti sa potom odvolací súd priklonil a si aj osvojil v súdnej veci právny názor Najvyššieho súdu SR prijatý v rozsudku sp.zn. 7Cdo 128/2016 zo dňa 29. novembra 2017 keď v prípade posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej podľa Z.č. 258/2001 Z.z dovolací súd zamietol dovolanie v časti o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Súhlasil, považoval za vecne správny záver odvolacieho súdu pokiaľ v ňom uviedol, že „ primárnemu účelu právnej normy normami spotrebiteľského práva zodpovedá len taký výklad ust. § 4 ods.2, písm. i) Z.č. 258/2001 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „ výška“, „ počet „ a „ termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, ktoré majú byť v konečnom dôsledku zaplatené, teda ako k istine tak i k úrokom a tiež k poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm neprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky“. Vychádzajúc zo záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7 Cdo 128/2018 zo dňa 29. novembra 2017 odvolací súd v aktuálne súdnej veci uzavrel, že zmluva o úvere musela obsahovať povinnú obsahovú náležitosť vyžadovanú v ust. § 4 ods. 2 písm. i) Z.č.258/2001 Z.z. - v súdnej veci táto obsahová náležitosť v zmluve absentovala, následne nastupuje zákonný dôsledok ust. § 4 ods. 3 posledná veta Z.č. 258/2001 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), že úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Za tohto stavu bolo povinnosťou žalovaných zaplatiť žalobcovi iba poskytnutú úverovú sumu, preukázali, že túto povinnosť splnili (už ku dňu podania žaloby) a tak finančné nároky uplatnené žalobcom voči žalovaným vo zvyšku/ nad rámec poskytnutej úverovej sumy sú nedôvodné.

29. Súhrn všetkých uvádzaných súvislostí viedol odvolací súd ku zmene rozsudku okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku.

30. V dôsledku zmeny rozsudku odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodol o trovách celého konania (prvoinštančné a odvolacie) a aplikáciou ust. § 255 ods.1 CSP priznal žalovaným v spore v celom rozsahu úspešným nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v spore neúspešnom, dodáva zároveň, že o ich výške t rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods.2 CSP.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.